

le er altså noget, man skal være meget påpasselig med. Og det skal man selvfølgelig navnlig i perioder, hvor konkurrenceevnen ikke ser for lys ud. Ganske enig.

Men der er jo et andet aspekt i det også – nu skal jeg jo ikke starte den store nye diskussion igen – men det, erhvervsredegørelsen lægger meget vægt på og har gjort i alle årene, er jo netop også, som hr. Hovmand i øvrigt var inde på det allerførst: Hvad er det for nogle job, vi skal leve af fremover, om 5-10 år?

Hvis jeg bare må nævne ét eksempel. Det har jo vakt almindelig mistrøstighed, hvad jeg godt forstår, at tog man til byerne Herning og Ikast, gik det gevaldigt ned ad bakke for tekstilindustrien med hensyn til at sy ting. Der sivede syersker ud, de blev fyret i en lind strøm, og beskæftigelsen faldt. Det var den type job, som vi åbenbart ikke længere skal have i Danmark.

Men det, der nu er ved at ske, er jo ganske spændende, for det er, at der bliver udlært masser af nye, unge mennesker i tekstilindustrien, men de bliver udlært til noget helt andet end at sy. De skal ikke længere sidde og få dårlige skuldre og dårlige rygge og dårlige arme af at sy. De skal designe, de skal bruge de dér udviklede edb-systemer og alt muligt andet. Og det er jo ikke, når man ser – o.k. – lidt kynisk på det, Jordens dårligste jobskifte, når man har været den pinagtige proces igennem. Vi får job, som giver bedre værditilvækst, større værditilvækst, bedre job for dem, der udfører dem. Og så må vi erkende, at vi ikke kan konkurrere med polske syersker, der kan sy til en tyvendedel i hvert fald i en rum tid fremover. Men vi kan noget andet, og det var også det, fru Annette Just var inde på.

Det har også noget at gøre med, hvordan vi klarer os i konkurrencen, at man ved dygtig omstilling, som man har set det i tekstilerhvervene, faktisk kan finde de områder, store eller små nicher, hvor Danmark fortsat har noget at byde på også ud i fremtiden. Det hører også med i vurderingen af det her.

Og så lige til sidst til hr. Jens Kirk om hjemmeservice. Jeg vil bare sige: Gå nu ud til de samme mennesker, en almindelig familie, som vi vel gerne vil tilgodese med det her, og præsenter dem for, at i stedet for at betale 229 kr. for fire timers hjemmeservice, som det er i dag, så skal de nu betale 600 kr. hver fredag eller hver tirsdag for fire timers hjemmeservice. Jeg tror, der er mange, der vil stå af, for jeg tror ikke, de har 600 kr. på deres husholdningsbudget. Derud-

over skal de så gemme kvitteringerne i 52 uger, hvilket for nogle af os ville være et uoverskueligt problem, men det er en anden side af sagen.

Men med hensyn til selve det økonomiske: Jeg tror ikke på, at sygeplejersken og LO'eren går ud og bruger 600 kr. hver fredag, uanset at de måske kan få nedsat deres beskatning med et ganske lille beløb, når det kommer til stykket. Jeg tror ikke, husholdningsbudgetterne er til det, og derfor tror jeg, at lige på det her område – og jeg har ingen modstand mod fradragsordninger; hr. Kirk vil sikkert vide, at CD i 20 år har fremsat forslag om fradrag for vedligeholdelse og forbedring af huse, og hvad ved jeg – men på det her område er det dybt upraktisk. Vi skal ikke have diskussionen i dag, men jeg appellerer bare om, at man prøver at forholde sig pragmatisk til det og sige: Jamen hvad vil folk? Vil de betale 600 kr., når de kan få det sort for 200 kr.? Jeg tvivler.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Nu har vi efterhånden hørt den med de 600 kr. så mange gange, at det er nødvendigt for mig at sige, at så problemfyldt er verden jo altså heldigvis ikke.

Det, det handler om, er jo, at man går hen til sit skattekontor, og så får man ændret sin forskudsregistrering. Dermed er man faktisk ikke stillet ringere – tværtimod. Den ordening, vi lægger op til, er jo en meget mere fleksibel ordening end den, som kører nu, og som ikke engang regeringspartierne er enige i. Jeg så f.eks. forleden dag hr. Dyrhund, arbejdsmarkedsordfører i Socialdemokratiet, skrive en lang artikel vendt imod den ordening, som ministeren er så optaget af.

Det, der bringer mig herop, er imidlertid ministerens bemærkninger om omstilling og syersker. Jeg er fuldstændig enig. Jeg synes, det er flot, at man kan gøre det, og jeg er helt enig i ministerens bemærkninger om, at lige præcis den type af aktivitet bør vi i fællesskab kunne arbejde for her i huset, for vi står over for en megakonkurrencesituation eksempelvis i forhold til Fjernøsten, men også i forhold til de nye østeuropæiske lande.

Så til allersidst en bemærkning til hr. Rahbæk Møller. Jamen altså, det kan da godt være, hr. Rahbæk Møller mener, at det alene er et spørgsmål om offentlig eller privat børnepasning; men det er det altså ikke. Det er også et spørgsmål